

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 228/2022
22.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Ђорђевића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ђорђевића, адвоката Марије Станковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину 2К. 3/20 од 17.09.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 922/2021 од 22.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ђорђевића, адвоката Марије Станковић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину 2К. 3/20 од 17.09.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 922/2021 од 22.12.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину 2К. 3/20 од 17.09.2021. године, у ставу један, окривљени Александар Ђорђевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 03.08.2019. године до 02.10.2019. године. Према окривљеном Александру Ђорђевићу изречена је мера безбедности одузимања предмета из члана 87. став 1. и 3. и члана 246. став 8. КЗ, одузета је имовинска корист на основу члана 91. и 92. КЗ и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у ставу првом изреке пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 922/2021 од 22.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Александра Ђорђевића и пресуда Вишег суда у Неготину 2К. 3/20 од 17.09.2021. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Александра Ђорђевића, адвокат Марија Станковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ђорђевића, је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац у поднетом захтеву наводи да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, јер је на главном претресу учествовала АА која је намештеник, а што није довољно за одржавање главног претреса у конкретној кривичној ствари.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости су неосновани, а ово из следећих разлога:

Према одредби члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија-поротник који се морао изузети.

Одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) Законика о кривичном поступку предвиђене су ситуације у којима се судија или судија-поротник мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је у тачки 4) да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Одредбом члана 42. Законика о кривичном поступку прописано је да се одредбе о изузећу судија и судија-поротника сходно примењују и на јавне тужиоце и лица која су на основу закона овлашћена да јавног тужиоца замењују у поступку, записничаре, преводиоце, тумаче и стручна лица као и на вештаке ако овим закоником није другачије одређено (члан 116).

Из наведених законских одредби произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка, на коју се бранилац окривљеног позива у поднетом захтеву, може говорити само, уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном

или ванредном правном средству, судије, који се мора обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног у поднетом захтеву не указује на неку од наведених процесних ситуација прописаних одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП, које представљају законом предвиђене разлоге за обавезно изузеће у одређеном предмету.

Имајући у виду да се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП односи само на разлоге везане за обавезно изузеће судије, када се судија мора изузети од судијске дужности у одређеном предмету, то по оцени Врховног касационог суда, а супротно наводима захтева браниоца окривљеног, у конкретном случају, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, на коју се поднетим захтевом указује.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ђорђевића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ђорђевића нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева опредељење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног Александра Ђорђевића као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, а која повреда представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, у образложењу захтева, бранилац окривљеног не описује у чему се конкретно састоји истакнута повреда закона, већ наводи да у побијаним пресудама судови дају непотпуне разлоге који се односе на опис радње извршења кривичног дела које се ставља на терет окривљеном Александру Ђорђевићу, без описане продаје и намере продаје, као и да суд није узео у обзир приликом израде пресуде чињеницу да је ББ на главном претресу изјавио да је пакетић са опојном дрогом купио од ВВ из ... .

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ђорђевића у напред наведеном делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, јер бранилац у захтеву није образложио конкретну повреду закона (438. став 1. тачка 8. ЗКП), односно у чему се иста састоји.

Врховни касациони суд, према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у

оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву и није овлашћен да по службеној дужности оцењује коју конкретно повреду закона или други разлог, је бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић